BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

EVRIPIDES
HECVBA

EDIDIT

S. G. DAITZ

LEIPZIG

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1973

Sächsische
47 8°
1643
Landesbibl.

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/1
UNIVERSITÄT LEIPZIG

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/2
UNIVERSITÄT LEIPZIG

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/3
UNIVERSITÄT LEIPZIG

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR

ZENTRALINSTITUT

FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA

SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM

TEVBNERIANA

LEIPZIG

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1973

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/4
UNIVERSITÄT LEIPZIG

EVRIPIDES

HECVBA

EDIDIT

STEPHEN G. DAITZ

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1973

http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/5
SLUB Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG

BIBLIOTHECAE TEVBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

Sächsische
Landesbibliothek
27 APR. 1973
Dresden

VLN 294 · 375/1/73 · ES 7M
1. AUFLAGE
COPYRIGHT 1973
BY BSB B.G.TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT, LEIPZIG
PRINTED IN THE GERMAN DEMOCRATIC REPUBLIC
SATZ: GG INTERDRUCK LEIPZIG
BUCHBINDERISCHE VERARBEITUNG:
OFFIZIN ANDERSEN NEXÖ, LEIPZIG
Best.-Nr. 665 648 6
EVP 25,50

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/6
UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗΣ

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς τὴν ἀντιπέραν Τρῳάδος Χερρόνησον καθωρμίσθησαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὁραθεὶς σφαγῆναι ἠξίου μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν ἄνδρες τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης ἐσφαγίασαν· Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς ἕνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον ἔσφαξεν. εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. ἁλούσης δὲ τῆς πόλεως, κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον φονεύειν ὥρμησε καὶ φιλίας δυστυχοῦς ὠλιγώρησεν. ἐκριφέντος δὲ τοῦ πτώματος εἰς τὴν θάλασσαν, κλύδων πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνὰς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν

νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω· κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι, Πολυμήστορα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύπτουσα τὸ γεγονός, ὡς ἵνα θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ αὐτῷ· παραγενομένων δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς ἔσφαξεν, αὐτὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν· ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρξαι ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀντιπέραν Τροίας Χερρονήσῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων· προλογίζει δὲ εἴδωλον Πολυδώρου.

τὸ δρᾶμα τοῦτο τὴν ταφὴν Πολυδώρου
Πολυξένης τε τὴν σφαγὴν διαγράφει
καὶ τῶν Πολυμήστορος ὀμμάτων δίκην,
οἵαν δεδρακὼς εὗρεν ἀντιμισθίαν.

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/9
UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ
ΕΚΑΒΗ
ΧΟΡΟΣ (*ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ*)
ΠΟΛΥΞΕΝΗ
ΟΔΥΣΣΕΥΣ
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/10 UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΕΚΑΒΗ

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ

Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπὼν ἵν' Ἅιδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν,
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσέως
Πριάμου τε πατ'ρός, ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ,
δείσας ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονὸς
Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Θρῃκίου ξένου
ὃς τήν⟨δ'⟩ ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρᾳ
πατὴρ ἵν', εἴ ποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
νεώτατος δ' ἦ Πριαμιδῶν, ὃ καί με γῆς
ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὅπλα
οὔτ' ἔγχος οἷός τ' ἦ νέῳ βραχίονι.

ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα
πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωικῆς ἦσαν χθονὸς

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/11 UNIVERSITÄT LEIPZIG

Ἕκτωρ τ᾽ ἀδελφὸς οὑμὸς ηὐτύχει δορί,
καλῶς παρ᾽ ἀνδρὶ Θρῃκὶ πατρῴῳ ξένῳ
τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ηὐξόμην, τάλας
ἐπεὶ δὲ Τροία θ᾽ Ἕκτορός τ᾽ ἀπόλλυται
ψυχή, πατρῴα θ᾽ ἑστία κατεσκάφη,
αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνει
σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου,
κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν
ξένος πατρῷος καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ᾽ ἁλὸς
μεθῆχ᾽ ἵν᾽ αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.

κεῖμαι δ᾽ ἐπ᾽ ἀκταῖς, ἄλλοτ᾽ ἐν πόντου σάλῳ,
πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
ἄκλαυτος ἄταφος· νῦν δ᾽ ὑπὲρ μητρὸς φίλης
Ἑκάβης ἀίσσω, σῶμ᾽ ἐρημώσας ἐμόν,
τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδε Χερσονησίᾳ
μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
πάντες δ᾽ Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες ἥσυχοι
θάσσουσ᾽ ἐπ᾽ ἀκταῖς τῆσδε Θρῃκίας χθονός·
ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεὶς

κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικόν,
πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην·
αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
καὶ τεύξεται τοῦδ' οὐδ' ἀδώρητος φίλων
ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἤματι.

δυοῖν δὲ παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται
μήτηρ, ἐμοῦ τε τῆς τε δυστήνου κόρης.
φανήσομαι γάρ, ὡς τάφου τλήμων τύχω,
δούλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην
τύμβου κυρῆσαι κὰς χέρας μητρὸς πεσεῖν.
τοὐμὸν μὲν οὖν ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν
ἔσται· γεραιᾷ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι
Ἑκάβῃ· περᾷ γὰρ ἥδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.

φεῦ·
ὦ μῆτερ ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων
δούλειον ἦμαρ εἶδες, ὡς πράσσεις κακῶς

ὅσονπερ εὖ ποτ᾽· ἀντισηκώσας δέ σε
φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ᾽ εὐπραξίας.

ΕΚΑΒΗ

59 ἄγετ᾽, ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
60 ἄγετ᾽ ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον,
61 Τρῳάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ᾽ ἄνασσαν·
62 λάβετε φέρετε πέμπετ᾽ ἀείρετέ μου
63/64 γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι·
65 κἀγὼ σκολιῷ σκίπωνι χερὸς
66 διερειδομένα σπεύσω βραδύπουν
67 ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.

68 ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ,
69 τί ποτ᾽ αἴρομαι ἔννυχος οὕτωσὶ
70 δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια Χθών,
71 μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων,
72 ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν,

73/74 ἣν περὶ παιδὸς ἐμοῦ τοῦ σῳζομένου κατὰ Θρῄκην
75/76 ἀμφὶ Πολυξείνης τε φίλης θυγατρὸς δι᾽ ὀνείρων
77 [εἶδον γὰρ] φοβερὰν [ὄψιν ἔμαθον] ἐδάην.

ὦ χθόνιοι θεοί, σώσατε παῖδ' ἐμὸν 78/79
ὃς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν 80
τὴν χιονώδη Θρῄκην κατέχει 81
ξείνου πατρίου φυλακαῖσιν. 82

ἔσται τι νέον· 83
ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς· 84
οὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαστος 85
φρίσσει, ταρβεῖ· 86
ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχὰν 87
καὶ Κασσάνδρας ἐσίδω, Τρῳάδες, 88
ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους; 89

εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ 90
σφαζομέναν, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν 91
καὶ τόδε δεῖμά μοι· [ἀνάγκᾳ· 92
ἦλθ' ὑπὲρ ἄκ|ρας τύμβου κορυφᾶς 93
φάντασμ' Ἀχιλέως· ᾔτει δὲ γέρας 94

τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωιάδων·
ἀπ᾽ ἐμᾶς ἀπ᾽ ἐμᾶς οὖν τόδε παιδὸς
πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

ΧΟΡΟΣ

Ἑκάβη, σπουδῇ πρός σ᾽ ἐλιάσθην
τὰς δεσποσύνους σκηνὰς προλιποῦσ᾽
ἵν᾽ ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην
δούλη, πόλεως ἀπελαυνομένη
τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῇ
δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν·

οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ᾽
ἀλλ᾽ ἀγγελίας βάρος ἀραμένη
μέγα σοί τε, γύναι, κῆρυξ ἀχέων.
ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
λέγεται δόξαι σὴν παῖδ᾽ Ἀχιλεῖ
σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ᾽ ἐπιβὰς
οἶσθ᾽ ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις,
τὰς ποντοπόρους δ᾽ ἔσχε σχεδίας
λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας
τάδε θωΰσσων·

ποῖ δή, Δαναοί, τὸν ἐμὸν τύμβον
στέλλεσθ᾽ ἀγέραστον ἀφέντες;

πολλῆς δ᾽ ἔριδος συνέπαισε κλύδων,
δόξα δ᾽ ἐχώρει δίχ᾽ ἀν᾽ Ἑλλήνων
στρατὸν αἰχμητήν, τοῖς μὲν διδόναι
τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ᾽ οὐχὶ δοκοῦν.
ἦν δ᾽ ὁ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν
τῆς μαντιπόλου Βάκχης ἀνέχων
λέκτρ᾽ Ἀγαμέμνων· τὼ Θησείδα δ᾽,
ὄζω Ἀθηνῶν, δισσῶν μύθων
ῥήτορες ἦσαν· γνώμῃ δὲ μιᾷ
συνεχωρείτην τὸν Ἀχίλλειον
τύμβον στεφανοῦν αἵματι χλωρῷ,
τὰ δὲ Κασσάνδρας
λέκτρ᾽ οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας
πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.

σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
ἦσαν ἴσαι πως πρὶν ὁ ποικιλόφρων
κόπις ἡδυλόγος δημοχαριστὴς
Λαερτιάδης πείθει στρατιὰν
μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων
δούλων σφαγίων οὕνεκ᾽ ἀπωθεῖν
μηδέ τιν᾽ εἰπεῖν παρὰ Φερσεφόνῃ
στάντα φθιμένων ὡς ἀχάριστοι

138 *Δαναοὶ Δαναοῖς*
139 *τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων*
140 *Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.*

141 *ἥξει δ᾽ Ὀδυσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη*
142 *πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν*
143 *ἔκ τε γεραιᾶς χερὸς ὁρμήσων·*
144 *ἀλλ᾽ ἴθι ναούς, ἴθι πρὸς βωμούς,*
145 *ἵζ᾽ Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων,*
146 *κήρυσσε θεοὺς τούς τ᾽ οὐρανίδας*
147 *τούς θ᾽ ὑπὸ γαῖαν.*
148 *ἢ γάρ σε λιταὶ διακωλύσουσ᾽*
149 *ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας*
150 *ἢ δεῖ σ᾽ ἐπιδεῖν τύμβου προπετῆ,*
151 *φοινισσομένην*
152 *αἵματι παρθένον ἐκ χρυσοφόρου*
153 *δειρῆς νασμῷ μελαναυγεῖ.*

154 *ΕΚ.* *οἳ ἐγὼ μελέα, τί ποτ᾽ ἀπύσω,*
155 *ποίαν ἀχώ, ποῖον ὀδυρμόν,*

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/18 UNIVERSITÄT LEIPZIG

δειλαία δειλαίου γήρως, 156
δουλείας [τᾶς] οὐ τλατᾶς, 157
[τᾶς] οὐ φερτᾶς; οἴμοι. 158

τίς ἀμύνει μοι, ποία γέννα, 159
ποία δὲ πόλις; φροῦδος πρέσβυς, 160
φροῦδοι παῖδες. 161

ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν 162
στείχω, ποῖ δ' ἥσω, ποῦ τις θεῶν 163
ἢ δαίμων ⟨νῷν⟩ ἐπαρωγός; 164
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι, 165
Τρῳάδες, ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι 166
πήματ', ἀπωλέσατ' ὠλέσατ'· 167a
οὐδ' ἔτι μοι βίος 167b
ἀγαστὸς ἐν φάει. 168

169 ὦ τλάμων ἅγησαί μοι πούς,
170 ἅγησαί μοι τᾷ γραίᾳ
171 πρὸς τάνδ᾽ αὐλάν· ὦ παῖ παῖ ἔξελθ᾽
172/3 ἔξελθ᾽ οἴκων· δυστανοτάτας
174 ματέρος ἄιε ματέρος αὐδάν.
175 [ὦ τέκνον ὡς εἰδῇς οἵαν οἵαν
176 ἀίω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.]

177 ΠΟΛΥΞΕΝΗ ἰώ.
μᾶτερ, μᾶτερ, τί βοᾷς, τί νέον
178 καρύξασ᾽ οἴκων μ᾽ ὥστ᾽ ὄρνιν
179 θάμβει τῷδ᾽ ἐξέπταξας;

180 ΕΚ. οἴμοι μοι, τέκνον.
181 ΠΛΞ. τί με δυσφημεῖς; φροίμιά μοι κακά.
182 ΕΚ. αἰαῖ σᾶς ψυχᾶς.

183 ΠΛΞ. ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.
184 δειμαίνω δειμαίνω, μᾶτερ,

τί ποτ᾽ ἀναστένεις;
ΕΚ. [ὦ] τέκ᾽νον τέκ᾽νον μελέας ματρός,
ΠΛΞ. τί ⟨δὲ⟩ τόδ᾽ ἀγγελεῖς;

ΕΚ. σφάξαι σ᾽ Ἀργείων κοινὰ
συντείνει πρὸς τύμβον γνώμα
Πηλείᾳ γέννᾳ.

ΠΛΞ. οἴμοι, μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ
ἀμέγαρτα κακῶν; μάνυσόν μοι,
μάνυσον, μᾶτερ.

ΕΚ. αὐδῶ, παῖ, δυσφάμους φάμας·
ἀγγέλλουσ᾽ Ἀργείων δόξαι
ψήφῳ σᾶς περί μοι ψυχᾶς.

ΠΛΞ. ὦ δεινὰ παθοῦσ᾽, ὦ παντλάμων,
ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς,
οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν

200 ἐχθίσταν ἀρρήταν τ᾽
201 ὦρσέν τις δαίμων.

202 οὐκέτι σοι παῖς ἅδ᾽ οὐκέτι δὴ
203 γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία
204 συνδουλεύσω.

205 σκύμνον γάρ μ᾽ ὥστ᾽ οὐριθ'ρέπταν
206 μόσχον δειλαία δειλαίαν
207 . . . . . ἐσόψῃ
208a χειρὸς ἀναρπαστὰν
208b σᾶς ἄπο λαιμότομόν θ᾽ Ἅιδᾳ
209a γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον
209b ἔνθα νεκρῶν μέτα
210 τάλαινα κείσομαι.

211 καὶ σοῦ μέν, μᾶτερ, δυστάνου
212 κλαίω πανδύρτοις θρήνοις,
213 τὸν ἐμὸν δὲ βίον λώβαν λύμαν τ᾽
214 οὐ μετακλαίομαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι

ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.

ΧΟ. καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδός,
Ἑκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

γύναι, δοκῶ μέν σ᾽ εἰδέναι γνώμην στρατοῦ
ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν· ἀλλ᾽ ὅμως φράσω.
ἔδοξ᾽ Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην
σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ᾽ Ἀχιλλείου τάφου.
ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστῆρας κόρης
τάσσουσιν εἶναι· θύματος δ᾽ ἐπιστάτης
ἱρεύς τ᾽ ἐπέστη τοῦδε παῖς Ἀχιλλέως.
οἶσθ᾽ οὖν ὃ δρᾶσον; μήτ᾽ ἀποσπασθῇς βίᾳ
μήτ᾽ ἐς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί·
γίγνωσκε δ᾽ ἀλκὴν καὶ παρουσίαν κακῶν
τῶν σῶν. σοφόν τοι κἀν κακοῖς ἃ δεῖ φρονεῖν.

ΕΚ. αἰαῖ· παρέστηχ᾽, ὡς ἔοικ᾽, ἀγὼν μέγας,
πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρύων κενός.
κἄγωγ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἔθνῃσκον οὗ μ᾽ ἐχρῆν θανεῖν,
οὐδ᾽ ὤλεσέν με Ζεύς, τρέφει δ᾽, ὅπως ὁρῶ

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/23 UNIVERSITÄT LEIPZIG

κακῶν κάκ᾽ ἄλλα μείζον᾽ ἡ τάλαιν᾽ ἐγώ.
εἰ δ᾽ ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους
μὴ λυπρὰ μηδὲ καρδίας δηκτήρια
ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεών,
ἡμᾶς δ᾽ ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.
ΟΔ. ἔξεστ᾽, ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.
ΕΚ. οἶσθ᾽ ἡνίκ᾽ ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος,
δυσχλαινίᾳ τ᾽ ἄμορφος, ὀμμάτων τ᾽ ἄπο
φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;
ΟΔ. οἶδ᾽· οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ΕΚ. ἔγνω δέ σ᾽ Ἑλένη καὶ μόνῃ κατεῖπ᾽ ἐμοί;
ΟΔ. μεμνήμεθ᾽ ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
ΕΚ. ἥψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὤν;
ΟΔ. ὥστ᾽ ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ᾽ ἐμήν.
ΕΚ. ἔσωσα δῆτά σ᾽ ἐξέπεμψά τε χθονός;
ΟΔ. ὥστ᾽ εἰσορᾶν γε φέγγος ἡλίου τόδε.
ΕΚ. τί δῆτ᾽ ἔλεξας δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;
ΟΔ. πολλῶν λόγων εὑρήμαθ᾽ ὥστε μὴ θανεῖν.
ΕΚ. οὔκουν κακύνῃ τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν
ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες οἷα φῂς παθεῖν,
δρᾷς δ᾽ οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ᾽ ὅσον δύνῃ;
ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ᾽ ὅσοι δημηγόρους
ζηλοῦτε τιμάς· μηδὲ γιγνώσκοισθ᾽ ἐμοί,

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/24 UNIVERSITÄT LEIPZIG

οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε
ἢν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.

ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ᾽ ἡγούμενοι
ἐς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
πότερα τὸ χρή σφ᾽ ἐπήγαγ᾽ ἀνθρωποσφαγεῖν
πρὸς τύμβον ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων
ἐς τήνδ᾽ Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
ἀλλ᾽ οὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ᾽ εἴργασται κακόν.
Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρῆν τάφῳ προσφάγματα·
κείνη γὰρ ὤλεσέν νιν ἐς Τροίαν τ᾽ ἄγει.
εἰ δ᾽ αἰχμαλώτων χρή τιν᾽ ἔκκριτον θανεῖν
κάλλει θ᾽ ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε·
ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη,
ἀδικοῦσά θ᾽ ἡμῶν οὐδὲν ἧσσον ηὑρέθη.

τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ᾽ ἁμιλλῶμαι λόγον·
ἃ δ᾽ ἀντιδοῦναι δεῖ σ᾽ ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
ἄκουσον. ἥψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῄς, χερὸς

καὶ τῆσδε γεραιᾶς προσπίτνων παρηίδος·
ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγὼ
χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ἱκετεύω τέ σε,
μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς,
μηδὲ κτάνητε· τῶν τεθνηκότων ἅλις.
ταύτῃ γέγηθα κἀπιλήθομαι κακῶν·
ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραψυχή,
πόλις, τιθήνη, βάκτρον, ἡγεμὼν ὁδοῦ.

οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεών,
οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί·
κἀγὼ γὰρ ἦ ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ' ἔτι,
τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο.
ἀλλ', ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
οἴκτιρον· ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαιικὸν στρατὸν
παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε
βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ' ᾠκτίρατε.
νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος
καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/26 UNIVERSITÄT LEIPZIG

τὸ δ᾽ ἀξίωμα, κἂν κακῶς λέγῃς, τὸ σὸν
πείσει· λόγος γὰρ ἔκ τ᾽ ἀδοξούντων ἰὼν
κἀκ τῶν δοκούντων αὑτὸς οὐ ταὐτὸν σθένει.

ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις
ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.

ΟΔ. Ἑκάβη, διδάσκου, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ᾽ ὑφ᾽ οὗπερ ηὐτύχουν
σῴζειν ἕτοιμός εἰμι κοὐκ ἄλλως λέγω·
ἃ δ᾽ εἶπον εἰς ἅπαντας οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἁλούσης ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ.
ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ
μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον.
ἡμῖν δ᾽ Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ᾽ ἀνήρ.

οὔκουν τόδ᾽ αἰσχρόν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
χρώμεσθ᾽, ἐπεὶ δ᾽ ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ᾽ ἔτι;

εἶεν· τί δῆτ᾽ ἐρεῖ τις ἤν τις αὖ φανῇ
στρατοῦ τ᾽ ἄθροισις πολεμίων τ᾽ ἀγωνία;
πότερα μαχούμεθ᾽ ἢ φιλοψυχήσομεν
τὸν κατθανόνθ᾽ ὁρῶντες οὐ τιμώμενον;
καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μέν, καθ᾽ ἡμέραν
κεἰ σμίκρ᾽ ἔχοιμι, πάντ᾽ ἂν ἀρκούντως ἔχοι·
τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις.

εἰ δ᾽ οἰκτρὰ πάσχειν φῄς, τάδ᾽ ἀντάκουέ μου·
εἰσὶν παρ᾽ ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
γραῖαι γυναῖκες ἠδὲ πρεσβῦται σέθεν,
νύμφαι τ᾽ ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι,
ὧν ἥδε κεύθει σώματ᾽ Ἰδαία κόνις.

τόλμα τάδ᾽. ἡμεῖς δ᾽, εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν·
οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
ἡγεῖσθε, μηδὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας
θαυμάζεθ᾽, ὡς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ,
ὑμεῖς δ᾽ ἔχηθ᾽ ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν.

ttp://digital.slub-dresden.de/id40539277X/28

ΧΟ. αἰαῖ· τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πέφυκ᾽ ἀεὶ
τολμᾷ θ᾽ ἃ μὴ χρή, τῇ βίᾳ νικώμενον.

ΕΚ. ὦ θύγατερ, οὑμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
φροῦδοι μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου·
σὺ δ᾽ εἴ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
σπούδαζε πάσας ὥστ᾽ ἀηδόνος στόμα
φθογγὰς ἱεῖσα μὴ στερηθῆναι βίου.
πρόσπιπτε δ᾽ οἰκτρῶς τοῦδ᾽ Ὀδυσσέως γόνυ
καὶ πεῖθ᾽· ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα
καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ᾽ ἐποικτῖραι τύχην.

ΠΛΞ. ὁρῶ σ᾽, Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ᾽ εἵματος
κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν
στρέφοντα μή σου προσθίγω γενειάδος.
θάρσει· πέφευγας τὸν ἐμὸν Ἱκέσιον Δία·
ὡς ἕψομαί γε τοῦ τ᾽ ἀναγκαίου χάριν
θανεῖν τε χρῄζουσ᾽· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι καὶ φιλόψυχος γυνή.

τί γάρ με δεῖ ζῆν; ᾗ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
Φρυγῶν ἁπάντων· τοῦτό μοι πρῶτον βίου·

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/29 UNIVERSITÄT LEIPZIG

ἔπειτ᾽ ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο
βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
ἔχουσ᾽ ὅτου δῶμ᾽ ἑστίαν τ᾽ ἀφίξομαι·
δέσποινα δ᾽ ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦ,
γυναιξί, παρθένοις ἀπόβλεπτος μέτα,
ἴση θεοῖσι πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον.

νῦν δ᾽ εἰμὶ δούλη. πρῶτα μέν με τοὔνομα
θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν οὐκ εἰωθὸς ὄν·
ἔπειτ᾽ ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
τύχοιμ᾽ ἂν ὅστις ἀργύρου μ᾽ ὠνήσεται,
τὴν Ἕκτορός τε χἀτέρων πολλῶν κάσιν,
προσθεὶς δ᾽ ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ᾽ ἐφεστάναι
λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ᾽ ἀναγκάσει·
λέχη δὲ τἀμὰ δοῦλος ὠνητός ποθεν
χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
οὐ δῆτ᾽· ἀφίημ᾽ ὀμμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ᾽, Ἅιδῃ προστιθεῖσ᾽ ἐμὸν δέμας.

ἄγ᾽ οὖν μ᾽, Ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαί μ᾽ ἄγων·
οὔτ᾽ ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὁρῶ

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/30 UNIVERSITÄT LEIPZIG

θάρσος παρ᾽ ἡμῖν ὥς ποτ᾽ εὖ πρᾶξαί με χρή.
μῆτερ, σὺ δ᾽ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ,
λέγουσα μηδὲ δρῶσα· συμβούλου δέ μοι
θανεῖν πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ᾽ ἀξίαν τυχεῖν.
ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν,
φέρει μέν, ἀλγεῖ δ᾽ αὐχέν᾽ ἐντιθεὶς ζυγῷ·
θανὼν δ᾽ ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.

ΧΟ. δεινὸς χαρακτὴρ κἀπίσημος ἐν βροτοῖς
ἐσθλῶν γενέσθαι, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται
τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.

ΕΚ. καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ, ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χάριν γενέσθαι παιδὶ καὶ ψόγον φυγεῖν
ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
ἡμᾶς δ᾽ ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως
κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ᾽· ἐγὼ ᾽τεκον Πάριν
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών.
ΟΔ. οὐ σ᾽, ὦ γεραιά, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμ᾽ Ἀχαιούς, ἀλλὰ τήνδ᾽, ᾐτήσατο.
ΕΚ. ὑμεῖς δέ μ᾽ ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
καὶ δὶς τόσον πῶμ᾽ αἵματος γενήσεται

γαίᾳ νεκρῷ τε τῷ τάδ᾽ ἐξαιτουμένῳ.
ΟΔ. ἅλις κόρης σῆς θάνατος, οὐ προσοιστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τόνδ᾽ ὠφείλομεν.
ΕΚ. πολλή γ᾽ ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
ΟΔ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότας κεκτημένος.
ΕΚ. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ᾽ ἕξομαι.
ΟΔ. οὔκ, ἤν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.
ΕΚ. ὡς τῆσδ᾽ ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
ΟΔ. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐγὼ μὴν τήνδ᾽ ἄπειμ᾽ αὐτοῦ λιπών.

ΠΛΞ. μῆτερ, πιθοῦ μοι· καὶ σύ, παῖ Λαερτίου,
χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις,
σύ τ᾽, ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
βούλῃ πεσεῖν πρὸς οὖδας ἑλκῶσαί τε σὸν
γέροντα χρῶτα πρὸς βίαν ὠθουμένη,
ἀσχημονῆσαί τ᾽ ἐκ νέου βραχίονος
σπασθεῖσ᾽, ἃ πείσῃ; μὴ σύ γ᾽· οὐ γὰρ ἄξιον.

ἀλλ᾽, ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίστην χέρα
δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι·

ὡς οὔποτ᾽ αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
ἀκτῖνα κύκ'λον θ᾽ ἡλίου προσόψομαι.
τέλος δέχῃ δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.
ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ᾽, ἄπειμι δὴ κάτω.
ΕΚ. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ᾽ ἐν φάει δουλεύσομεν.
ΠΛΞ. ἄνυμφος ἀνυμέναιος ὧν μ᾽ ἐχρῆν τυχεῖν.
ΕΚ. οἰκτρὰ σύ, τέκνον, ἀθλία δ᾽ ἐγὼ γυνή.
ΠΛΞ. ἐκεῖ δ᾽ ἐν Ἅιδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
ΕΚ. οἴμοι· τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
ΠΛΞ. δούλη θανοῦμαι, πατ'ρὸς οὖσ᾽ ἐλευθέρου.
ΕΚ. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ᾽ ἄμμοροι τέκνων.
ΠΛΞ. τί σοι πρὸς Ἕκτορ᾽ ἢ γέροντ᾽ εἴπω πόσιν;
ΕΚ. ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
ΠΛΞ. ὦ στέρνα μαστοί θ᾽ οἵ μ᾽ ἐθρέψαθ᾽ ἡδέως.
ΕΚ. ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίου τύχης.
ΠΛΞ. χαῖρ᾽, ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασσάνδρα τέ μοι,
ΕΚ. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ᾽ οὐκ ἔστιν τόδε.
ΠΛΞ. ὅ τ᾽ ἐν φιλίπποις Θρῃξὶ Πολύδωρος κάσις.
ΕΚ. εἰ ζῇ γ᾽· ἀπιστῶ δ᾽· ὧδε πάντα δυστυχῶ.
ΠΛΞ. ζῇ καὶ θανούσης ὄμμα συγκλήσει τὸ σόν.

ΕΚ. τέθνηκ᾽ ἔγωγε πρὶν θανεῖν κακῶν ὕπο.

ΠΛΞ. κόμιζ᾽, Ὀδυσσεῦ, μ᾽ ἀμφιθεὶς κάρᾳ πέπλους.
ὡς πρὶν σφαγῆναί γ᾽ ἐκτέτηκα καρδίαν
θρήνοισι μητρὸς τήνδε τ᾽ ἐκτήκω γόοις.
ὦ φῶς· προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ᾽ ἔξεστί μοι,
μέτεστι δ᾽ οὐδὲν πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
ΕΚ. οἲ ἐγώ, προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἅψαι μητρός, ἔκτεινον χέρα,
δός· μὴ λίπῃς μ᾽ ἄπαιδ᾽. ἀπωλόμην, φίλαι.

ὡς τὴν Λάκαιναν, σύγγονον Διοσκόροιν,
Ἑλένην ἴδοιμι· διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων
αἴσχιστα Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα.

στρ. α ΧΟ. αὔρα, ποντιὰς αὔρα,

ἅτε ποντοπόρους κομί-
ζεις θοὰς ἀκάτους ἐπ᾽ οἶδμα λίμνας,

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/34 UNIVERSITÄT LEIPZIG

ποῖ με τὰν μελέαν πορεύ- 447
σεις, τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶ- 448
κον κτηθεῖσ᾽ ἀφίξομαι; ἢ 449
Δωρίδος ὅρμον αἴας, 450

ἢ Φθιάδος, ἔνθα τὸν 451
καλλίστων ὑδάτων πατέρα 452
φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν, 453/4

ἢ νάσων, ἁλιήρει 455 ἀντ. α

κώπᾳ πεμπομέναν τάλαι- 456
ναν, οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις, 457

ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖ- 458
νιξ δάφνα θ᾽ ἱεροὺς ἀνέσ- 459
χε πτόρθους Λατοῖ φίλον ὠ- 460
δῖνος ἄγαλμα Δίας, 461

σὺν Δηλιάσιν τε κού- 462
ραισιν Ἀρτέμιδός τε θεᾶς 463
χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ᾽ εὐλογήσω, 464/5

στρ. β ἢ Παλλάδος ἐν πόλει
τὰς καλλιδίφρους Ἀθα-
ναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ

ζεύξομαι ἆρα πώλους ἐν
δαιδαλέαισι ποικίλλουσ᾽
ἀνθοκρόκοισι πήναις, ἢ
Τιτάνων γενεὰν

τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμί-
ζει φλογμῷ Κρονίδας;

ἀντ. β ὤμοι τεκέων ἐμῶν,
ὤμοι πατέρων χθονός θ᾽
ἃ καπνῷ κατερείπεται

τυφομένα, δορίκτητος
Ἀργείων· ἐγὼ δ᾽ ἐν ξεί-
νᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι δού-
λα, λιποῦσ᾽ Ἀσίαν,

Εὐρώπας θεράπναν ἀλλά-
ξασ᾽, Ἅιδα θαλάμους.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ

ποῦ τὴν ἄνασσαν δή ποτ᾽ οὖσαν Ἰλίου
Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι, Τρῳάδες κόραι;
ΧΟ. *αὕτη πέλας σου νῶτ᾽ ἔχουσ᾽ ἐπὶ χθονί,*
Ταλθύβιε, κεῖται ξυγκεκλῃμένη πέπλοις.
ΤΑ. *ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ᾽ ἀνθρώπους ὁρᾶν;*
ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην,
[ψευδῆ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος]
τύχην δὲ πάντα τἀν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
οὐχ ἥδ᾽ ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν,
οὐχ ἥδε Πριάμου τοῦ μέγ᾽ ὀλβίου δάμαρ;
καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ᾽ ἀνέστηκεν δορί,
αὐτὴ δὲ δούλη γραῦς ἄπαις ἐπὶ χθονὶ
κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα.
φεῦ φεῦ· γέρων μέν εἰμ᾽, ὅμως δέ μοι θανεῖν
εἴη πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.

ἀνίστασ᾽, ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
πλευρὰν ἔπαιρε καὶ τὸ πάλλευκον κάρα.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/37 UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΕΚ. ἔα· τίς οὗτος σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷ
κεῖσθαι; τί κινεῖς μ', ὅστις εἶ, λυπουμένην;
ΤΑ. Ταλθύβιος ἥκω Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.
ΕΚ. ὦ φίλτατ', ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ
δοκοῦν Ἀχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
σπεύδωμεν ἐγκονῶμεν· ἡγοῦ μοι, γέρον.
ΤΑ. σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς, γύναι,
ἥκω μεταστείχων σε· πέμπουσιν δέ με
δισσοί τ' Ἀτρεῖδαι καὶ λεὼς Ἀχαικός.
ΕΚ. οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
ὄλωλας, ὦ παῖ, μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο·
ἡμεῖς δ' ἄτεκ|νοι τοὐπὶ σ'· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
πῶς καί νιν ἐξεπράξατ'; ἆρ' αἰδούμενοι;
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθεθ' ὡς ἐχθράν, γέρον,
κτείνοντες; εἰπέ, καίπερ οὐ λέξων φίλα.
ΤΑ. διπλᾶ με χρῄζεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι,
σῆς παιδὸς οἴκτῳ· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ' ὅτ' ὤλλυτο.

παρῆν μὲν ὄχ|λος πᾶς Ἀχαικοῦ στρατοῦ
πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγάς·

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/38 UNIVERSITÄT LEIPZIG

λαβὼν δ᾽ Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς
ἔστησ᾽ ἐπ᾽ ἄκρου χώματος, πέλας δ᾽ ἐγώ·
λεκτοί τ᾽ Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
ἕσποντο. πλῆρες δ᾽ ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
πάγχρυσον αἴρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
χοὰς θανόντι πατρί· σημαίνει δέ μοι
σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρῦξαι στρατῷ.

κἀγὼ καταστὰς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
σιγᾶτ᾽, Ἀχαιοί, σῖγα πᾶς ἔστω λεώς,
σίγα σιώπα· νήνεμον δ᾽ ἔστησ᾽ ὄχλον.
ὁ δ᾽ εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ᾽ ἐμός,
δέξαι χοάς μοι τάσδε κηλητηρίους,
νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθὲ δ᾽ ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ᾽ ὅ σοι δωρούμεθα
στρατός τε κἀγώ· πρευμενὴς δ᾽ ἡμῖν γενοῦ,
λῦσαί τε πρύμνας καὶ χαλινωτήρια
νεῶν δὸς ἡμῖν πρευμενοῦς τ᾽ ἀπ᾽ Ἰλίου
νόστου τυχόντας πάντας ἐς πάτραν μολεῖν.

τοσαῦτ᾽ ἔλεξε, πᾶς δ᾽ ἐπηύξατο στρατός.
εἶτ᾽ ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν
ἐξεῖλκε κολεοῦ, λογάσι δ᾽ Ἀργείων στρατοῦ
νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν.
ἡ δ᾽, ὡς ἐφράσθη, τόνδ᾽ ἐσήμηνεν λόγον·
ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
ἑκοῦσα θνῄσκω· μή τις ἅψηται χροὸς
τοὐμοῦ· παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
ἐλευθέραν δέ μ᾽, ὡς ἐλευθέρα θάνω,
πρὸς θεῶν, μεθέντες κτείνατ᾽· ἐν νεκροῖσι γὰρ
δούλη κεκλῆσθαι βασιλὶς οὖσ᾽ αἰσχύνομαι.

λαοὶ δ᾽ ἐπερρόθησαν, Ἀγαμέμνων τ᾽ ἄναξ
εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίαις.
οἱ δ᾽, ὡς τάχιστ᾽ ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα,
μεθῆκαν, οὗπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.
κἀπεὶ τόδ᾽ εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
λαβοῦσα πέπ|λους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
ἔρρηξε λαγόνας ἐς μέσας παρ᾽ ὀμφαλόν,
μαστούς τ᾽ ἔδειξε στέρνα θ᾽ ὡς ἀγάλματος
κάλλιστα, καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον·

ἰδοὺ τόδ᾽, εἰ μὲν στέρνον, ὦ νεανία,
παίειν προθυμῇ, παῖσον, εἰ δ᾽ ὑπ᾽ αὐχένα
χρῄζεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε.

ὁ δ᾽ οὐ θέλων τε καὶ θέλων οἴκτῳ κόρης,
τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροάς·
κρουνοὶ δ᾽ ἐχώρουν. ἣ δὲ καὶ θνῄσκουσ᾽ ὅμως
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμων πεσεῖν,
κρύπτουσ᾽ ἃ κρύπτειν ὄμματ᾽ ἀρσένων χρεών.

ἐπεὶ δ᾽ ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον·
ἀλλ᾽ οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν
φύλλοις ἔβαλλον, οἱ δὲ πληροῦσιν πυρὰν
κορμοὺς φέροντες πευκίνους, ὁ δ᾽ οὐ φέρων
πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ᾽ ἤκουεν κακά·
ἕστηκας, ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
οὐ πέπλον οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
οὐκ εἶ τι δώσων τῇ περίσσ᾽ εὐκαρδίῳ

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/41 UNIVERSITÄT LEIPZIG

ψυχήν τ' ἀρίστη; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγων
παιδὸς θανούσης, εὐτεκνωτάτην τέ σε
πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην θ' ὁρῶ.

ΧΟ. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσεν
πόλει τε τῆμῇ θεῶν ἀνάγκαισιν τόδε.

ΕΚ. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅ τι βλέψω κακῶν,
πολλῶν παρόντων· ἢν γὰρ ἅψωμαί τινος,
τόδ' οὐκ ἐᾷ με, παρακαλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὖ
λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος
οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός·
τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι
γενναῖος.

οὔκουν δεινόν, εἰ γῆ μὲν κακὴ
τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν εὖ στάχυν φέρει,
χρηστὴ δ' ἁμαρτοῦσ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν
κακὸν δίδωσι καρπόν, ἀνθρώποις δ' ἀεὶ
ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,

ὁ δ᾽ ἐσθλὸς ἐσθλός, οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο
φύσιν διέφθειρ᾽, ἀλλὰ χρηστός ἐστ᾽ ἀεί;
ἆρ᾽ οἱ τεκόντες διαφέρουσιν ἢ τροφαί;
ἔχει γε τοί τι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς
δίδαξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ᾽ ἤν τις εὖ μάθῃ,
οἶδεν τό γ᾽ αἰσχρὸν κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών.

καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·
σὺ δ᾽ ἐλθὲ καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
μὴ θιγγάνειν μοι μηδέν᾽, ἀλλ᾽ εἴργειν ὄχλον,
τῆς παιδός. ἔν τοι μυρίῳ στρατεύματι
ἀκόλαστος ὄχ|λος ναυτική τ᾽ ἀναρχία
κρείσσων πυρός, κακὸς δ᾽ ὁ μή τι δρῶν κακόν.
σὺ δ᾽ αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀρχαία λάτρι,
βάψασ᾽ ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός
ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμήν,
νύμφην τ᾽ ἄνυμφον παρθένον τ᾽ ἀπάρθενον,
λούσω προθῶμαί θ᾽ – ὡς μὲν ἀξία, πόθεν;
οὐκ ἂν δυναίμην· ὡς δ᾽ ἔχω – τί γὰρ πάθω;
κόσμον γ᾽ ἀγείρασ᾽ αἰχμαλωτίδων πάρα

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/43 UNIVERSITÄT LEIPZIG

αἵ μοι πάρεδροι τῶνδ᾽ ἔσω σκηνωμάτων
ναίουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότας
λαθοῦσ᾽ ἔχει τι κλέμμα τῶν αὑτῆς δόμων.

ὦ σχήματ᾽ οἴκων, ὦ ποτ᾽ εὐτυχεῖς δόμοι,
ὦ πλεῖστ᾽ ἔχων κάλλιστά τ᾽, εὐτεκνώτατε
Πρίαμε, γεραιά θ᾽ ἥδ᾽ ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
ὡς ἐς τὸ μηδὲν ἥκομεν, φρονήματος
τοῦ πρὶν στερέντες. εἶτα δῆτ᾽ ὀγκούμεθα,
ὁ μέν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
ὁ δ᾽ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος.
τὰ δ᾽ οὐδέν, ἄλλως φροντίδων βουλεύματα
γλώσσης τε κόμποι. κεῖνος ὀλβιώτατος
ὅτῳ κατ᾽ ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

στρ. ΧΟ. ἐμοὶ χρῆν συμφοράν,
ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι,

Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατίναν

ἐτάμεθ᾽, ἅλιον ἐπ᾽ οἶδμα ναυστολήσων 634
Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν 635
  καλλίσταν ὁ χρυσοφαὴς 636
Ἅλιος αὐγάζει. 637

πόνοι γὰρ καὶ πόνων 638 ἀντ.
ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται, 639/40

κοινὸν δ᾽ ἐξ ἰδίας ἀνοίας 641
κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ 642

ὀλέθριον ἔμολε συμφορά τ᾽ ἀπ᾽ ἄλλων· 643
ἐκρίθη δ᾽ ἔρις ἃν ἐν Ἴ- 644
  δᾳ κρίνει τρισσὰς μακάρων 645
παῖδας ἀνὴρ βούτας, 646

ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ καὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ· 647/8 ἐπῳδ.
στένει δὲ καί τις ἀμφὶ τὸν εὔροον Εὐρώταν 649/50
Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα, 651

πολιάν τ᾽ ἐπὶ κρᾶτα μάτηρ 652

τέκνων θανόντων τίθεται
χέρα δρύπτεταί τε παρειάν,
δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

γυναῖκες, Ἑκάβη ποῦ ποθ᾽ ἡ παναθλία,
ἡ πάντα νικῶσ᾽ ἄνδρα καὶ θῆλυν σπορὰν
κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.
ΧΟ. τί δ᾽, ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς;
ὡς οὔποθ᾽ εὕδει λυπρά σου κηρύγματα.
ΘΕ. Ἑκάβῃ φέρω τόδ᾽ ἄλγος· ἐν κακοῖσι δὲ
οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
ΧΟ. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ὕπο
ἥδ᾽, ἐς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
ΘΕ. ὦ παντάλαινα κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω,
δέσποιν᾽, ὄλωλας κοὐκέτ᾽ εἶ βλέπουσα φῶς,
ἄπαις ἄνανδρος ἄπολις ἐξεφθαρμένη.
ΕΚ. οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ᾽ ὠνείδισας.
ἀτὰρ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἥκεις κομίζουσ᾽ ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;
ΘΕ. ἥδ᾽ οὐδὲν οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένην
θρηνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται.

ΕΚ. οἲ ἐγὼ τάλαινα· μῶν τὸ βακχεῖον κάρα
τῆς θεσπιῳδοῦ δεῦρο Κασσάνδρας φέρεις;
ΘΕ. ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ᾽ οὐ στένεις
τόνδ᾽· ἀλλ᾽ ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
εἴ σοι φανεῖται θαῦμα καὶ παρ᾽ ἐλπίδας.
ΕΚ. οἴμοι, βλέπω δὴ παῖδ᾽ ἐμὸν τεθνηκότα,
Πολύδωρον, ὅν μοι Θρῂξ ἔσῳζ᾽ οἴκοις ἀνήρ.
ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ᾽ εἰμὶ δή.

ὦ τέκνον τέκνον,
αἰαῖ, κατάρχομαι νόμον
βακχεῖον ἐξ ἀλάστορος,
ἀρτιμαθὴς κακῶν.
ΘΕ. ἔγνως γὰρ ἄτην παιδός, ὦ δύστηνε σύ;
ΕΚ. ἄπιστ᾽ ἄπιστα, καινὰ καινὰ δέρκομαι.
ἕτερα δ᾽ ἀφ᾽ ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ·
οὐδέ ποτ᾽ ἀστένακτος ἀδάκρυτος ἁ-
μέρα μ᾽ ἐπισχήσει.
ΧΟ. δείν᾽, ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.
ΕΚ. ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας ματρός,
τίνι μόρῳ θνῄσκεις, τίνι πότμῳ κεῖσαι,
πρὸς τίνος ἀνθρώπων;

698 ΘΕ. οὐκ οἶδ᾽· ἐπ᾽ ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις.
699 ΕΚ. ἔκβλητον, ἢ πέσημα φοινίου δορός,
700 ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ;
701 ΘΕ. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
702 ΕΚ. ὤμοι αἰαῖ, ἔμαθον ἐνύπνιον ὀμμάτων
703 ἐμῶν ὄψιν — οὔ με παρέβα
704 φάσμα μελανόπτερον —
705 ἂν ἐσεῖδον ἀμφί σε,
706/7 ὦ τέκνον, οὐκέτ᾽ ὄντα Διὸς ἐν φάει.
708 ΧΟ. τίς γάρ νιν ἔκτειν᾽; οἶσθ᾽ ὀνειρόφρων φράσαι;
709/10 ΕΚ. ἐμὸς ἐμὸς ξένος, Θρῄκιος ἱππότας,
711/12 ἵν᾽ ὁ γέρων πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας.
713 ΧΟ. οἴμοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κτανών;
714 ΕΚ. ἄρρητ᾽ ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
715 οὐχ ὅσι᾽ οὐδ᾽ ἀνεκτά. ποῦ δίκα ξένων;

ὦ κατάρατ᾽ ἀνδρῶν, ὡς διεμοιράσω 716
χρόα, σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ 717/8
μέλεα τοῦδε παιδὸς οὐδ᾽ ᾤκτίσω. 719/20
ΧΟ. *ὦ τλῆμον, ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν* 721
δαίμων ἔθηκεν ὅστις ἐστί σοι βαρύς. 722

ἀλλ᾽ εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότου δέμας
Ἀγαμέμνονος, τοὐνθένδε σιγῶμεν, φίλαι. 724/5

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ἑκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ
ἐλθοῦσ᾽ ἐφ᾽ οἷσπερ Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν᾽ Ἀργείων κόρης;
ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν οὐδὲ ψαύομεν·
σὺ δὲ σχολάζεις ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. 730
ἥκω δ᾽ ἀποστελῶν σε· τἀκεῖθεν γὰρ εὖ
πεπραγμέν᾽ ἐστίν – εἴ τι τῶνδ᾽ ἐστὶν καλῶς.

ἔα· τίν᾽ ἄνδρα τόνδ᾽ ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ
θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργεῖον πέπλοι
δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσί μοι. 735

ΕΚ. δύστην᾽, ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγουσα σέ,
Ἑκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνονος τοῦδ᾽ ἢ φέρω σιγῇ κακά;
ΑΓ. τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν
δύρῃ, τὸ κρανθὲν δ᾽ οὐ λέγεις; τίς ἔσθ᾽ ὅδε;
ΕΚ. ἀλλ᾽, εἴ με δούλην πολεμίαν θ᾽ ἡγούμενος
γονάτων ἀπώσαιτ᾽, ἄλγος ἂν προσθείμεθ᾽ ἄν.
ΑΓ. οὔτοι πέφυκα μάντις ὥστε μὴ κλύων
ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.
ΕΚ. ἆρ᾽ ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
μᾶλλον φρένας τοῦδ᾽ ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
ΑΓ. εἴ τοί με βούλῃ τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
ἐς ταὐτὸν ἥκεις· καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἐγὼ κλύειν.
ΕΚ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί στρέφω τάδε;
τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχω κἂν μὴ τύχω.

Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γουνάτων
καὶ σοῦ γενείου δεξιᾶς τ᾽ εὐδαίμονος.
ΑΓ. τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
αἰῶνα θέσθαι; ῥᾴδιον γάρ ἐστί σοι.
ΕΚ. οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρουμένη

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/50 UNIVERSITÄT LEIPZIG

αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεύειν θέλω.
ΑΓ. καὶ δὴ τίν᾽ ἡμᾶς εἰς ἐπάρκεσιν καλεῖς;
ΕΚ. οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ᾽ οὗ καταστάζω δάκρυ;
ΑΓ. ὁρῶ· τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ΕΚ. τοῦτόν ποτ᾽ ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὕπο.
ΑΓ. ἔστιν δὲ τίς σῶν οὗτος, ὦ τλῆμον, τέκνων;
ΕΚ. οὐ τῶν θανόντων Πριαμιδῶν ὑπ᾽ Ἰλίῳ.
ΑΓ. ἦ γάρ τιν᾽ ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι;
ΕΚ. ἀνόνητά γ᾽, ὡς ἔοικε, τόνδ᾽ ὃν εἰσορᾷς.
ΑΓ. ποῦ δ᾽ ὢν ἐτύγχαν᾽ ἡνίκ᾽ ὤλλυτο πτόλις;
ΕΚ. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὀρρωδῶν θανεῖν.
ΑΓ. ποῖ τῶν τότ᾽ ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
ΕΚ. ἐς τήνδε χώραν οὗπερ ηὑρέθη θανών.
ΑΓ. πρὸς ἄνδρ᾽ ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστωρ χθονός;
ΕΚ. ἐνταῦθ᾽ ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
ΑΓ. θνῄσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχών;
ΕΚ. τίνος γ᾽ ὑπ᾽ ἄλλου; Θρῄξ νιν ὤλεσε ξένος.
ΑΓ. ὦ τλῆμον· ἦ που χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν;
ΕΚ. τοιαῦτ᾽, ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
ΑΓ. ηὗρες δὲ ποῦ νιν; ἢ τίς ἤνεγκεν νεκρόν;
ΕΚ. ἥδ᾽, ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι.

ΑΓ. τοῦτον ματεύουσ᾽ ἢ πονοῦσ᾽ ἄλλον πόνον;
ΕΚ. λούτρ᾽ ᾤχετ᾽ οἴσουσ᾽ ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ.
ΑΓ. κτανών νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
ΕΚ. θαλασσόπλαγκτόν γ᾽, ὧδε διατεμὼν χρόα.
ΑΓ. ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετ|ρήτων πόνων.
ΕΚ. ὄλωλα κοὐδὲν λοιπόν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.
ΑΓ. φεῦ φεῦ· τίς οὕτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή;
ΕΚ. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν Τύχην αὐτὴν λέγοις.

ἀλλ᾽ ὧνπερ οὕνεκ᾽ ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ
ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
στέργοιμ᾽ ἄν· εἰ δὲ τοὔμπαλιν, σύ μοι γενοῦ
τιμωρὸς ἀνδρός, ἀνοσιωτάτου ξένου,
ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω
δείσας δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
ξενίας τ᾽ ἀριθ|μῷ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων
τυχὼν ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν
ἔκτεινε· τύμβου δ᾽, εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ᾽ ἀφῆκε πόντιον.

ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως·
ἀλλ᾽ οἱ θεοὶ σθένουσι χὠ κείνων κρατῶν
νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα
καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι᾽ ὡρισμένοι·
ὃς ἐς σ᾽ ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οἵτινες ξένους
κτείνουσιν ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.

ταῦτ᾽ οὖν ἐν αἰσχρῷ θέμενος αἰδέσθητί με·
οἴκτιρον ἡμᾶς, ὡς γραφεύς τ᾽ ἀποσταθεὶς
ἰδοῦ με κἀνάθρησον οἷ᾽ ἔχω κακά·
τύραννος ἦ ποτ᾽, ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν,
εὔπαις ποτ᾽ οὖσα, νῦν δὲ γραῦς ἄπαις θ᾽ ἅμα,
ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.

οἴμοι τάλαινα, ποῖ μ᾽ ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν· ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ.
τί δῆτα θνητοὶ τἆλλα μὲν μαθήματα
μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα καὶ ματεύομεν,
πειθὼ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην
οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/53 UNIVERSITÄT LEIPZIG

μισθοὺς διδόντες μανθάνειν ἵν᾽ ᾖ ποτε
πείθειν ἅ τις βούλοιτο τυγχάνειν θ᾽ ἅμα;

τί οὖν ἔτ᾽ ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
οἱ μὲν γὰρ ὄντες παῖδες οὐκέτ᾽ εἰσί μοι,
αὐτὴ δ᾽ ἐπ᾽ αἰσχροῖς αἰχμάλωτος. οἴχομαι·
καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ᾽ ὑπερθρῴσκονθ᾽ ὁρῶ.

καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ᾽ ὅμως εἰρήσεται·
πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
ἡ φοιβάς, ἣν καλοῦσι Κασσάνδραν Φρύγες.
ποῦ τὰς φίλας δῆτ᾽ εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
χάριν τίν᾽ ἕξει παῖς ἐμή, κείνης δ᾽ ἐγώ;
ἐκ τοῦ σκότου γὰρ τῶν τε νυκτέρων βροτοῖς

φίλτρων μεγίστη γίγνεται θνητοῖς χάρις.
ἄκουε δή νυν· τὸν θανόντα τόνδ' ὁρᾷς;
τοῦτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεστὴν σέθεν
δράσεις.

ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι.
εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι
καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει
ἢ Δαιδάλου τέχναισιν ἢ θεῶν τινος
ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιντο γουνάτων
κλαίοντ' ἐπισκήπτοντα παντοίους λόγους.

ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος,
πιθοῦ, παράσχες χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
τιμωρόν, εἰ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως.
ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν
καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς ἀεί.

ΧΟ. *δεινόν γε θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπίτνει,*
καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
φίλους τιθέντες τούς γε πολεμιωτάτους
ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.

ΑΓ. ἐγὼ σὲ καὶ σὸν παῖδα καὶ τύχας σέθεν,
Ἑκάβη, δι᾽ οἶκτον χεῖρά θ᾽ ἱκεσίαν ἔχω,
καὶ βούλομαι θεῶν θ᾽ οὕνεκ᾽ ἀνόσιον ξένον
καὶ τοῦ δικαίου τήνδε σοι δοῦναι δίκην,
εἴ πως φανείη γ᾽ ὥστε σοί τ᾽ ἔχειν καλῶς,
στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασσάνδρας χάριν
Θρῄκης ἄνακτι τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
ἔστιν γὰρ ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι·
τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατός,
τὸν κατθανόντα δ᾽ ἐχθρόν· εἰ δὲ σοὶ φίλος
ὅδ᾽ ἐστί, χωρὶς τοῦτο κοὐ κοινὸν στρατῷ.
πρὸς ταῦτα φρόντιζ᾽· ὡς θέλοντα μέν μ᾽ ἔχεις
σοὶ ξυμπονῆσαι καὶ ταχὺν προσαρκέσαι,
βραδὺν δ᾽, Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι.

ΕΚ. φεῦ.
οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ᾽ ἐλεύθερος·
ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης
ἢ πλῆθος αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γραφαὶ
εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς τῷ τ᾽ ὄχλῳ πλέον νέμεις,
ἐγώ σε θήσω τοῦδ᾽ ἐλεύθερον φόβου.
σύνισθι μὲν γάρ, εἴ τι βουλεύσω κακὸν

Sächs. Landes-Bibl.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/56 UNIVERSITÄT LEIPZIG

τῷ τόνδ᾽ ἀποκτείναντι, συνδράσῃς δὲ μή.
ἢν δ᾽ ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος ἢ ᾽πικουρία
πάσχοντος ἀνδρὸς Θρῃκὸς οἷα πείσεται
φανῇ τις, εἶργε μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
τὰ δ᾽ ἄλλα θάρσει· πάντ᾽ ἐγὼ θήσω καλῶς.

ΑΓ. πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ
λαβοῦσα γραίᾳ φῶτα βάρβαρον κτενεῖς
ἢ φαρμάκοισιν ἢ ᾽πικουρίᾳ τίνι;
τίς σοι ξυνέσται χείρ; πόθεν κτήσῃ φίλους;

ΕΚ. στέγαι κεκεύθασ᾽ αἵδε Τρῳάδων ὄχλον.

ΑΓ. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλήνων ἄγραν;

ΕΚ. σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.

ΑΓ. καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;

ΕΚ. δεινὸν τὸ πλῆθος σὺν δόλῳ τε δύσμαχον.

ΑΓ. δεινόν· τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος.

ΕΚ. τί δ᾽; οὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτου τέκνα
καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν;
ἀλλ᾽ ὣς γενέσθω· τόνδε μὲν μέθες λόγον,
πέμψον δέ μοι τήνδ᾽ ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
γυναῖκα. – καὶ σὺ Θρῃκὶ πλαθεῖσα ξένῳ
λέξον· καλεῖ σ᾽ ἄνασσα δή ποτ᾽ Ἰλίου
Ἑκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος,
καὶ παῖδας· ὡς δεῖ καὶ τέκν᾽ εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης. – τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς

Πολυξένης ἐπίσχες, Ἀγάμεμνον, τάφον,
ὡς τώδ᾽ ἀδελφὼ πλησίον μιᾷ φλογί,
δισσὼ μερίμνα μητρί, κρυφθῆτον χθονί.
ΑΓ. ἔσται τάδ᾽ οὕτω· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ
πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν·
νῦν δ᾽, οὐ γὰρ ἵησ᾽ οὐρίους πνοὰς θεός,
μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὁρῶντας ἥσυχον.
γένοιτο δ᾽ εὖ πως· πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
ἰδίᾳ θ᾽ ἑκάστῳ καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
κακόν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.

στρ. α ΧΟ. σὺ μέν, ὦ πατρὶς Ἰλιάς,
τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξῃ·
τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε κρύπτει
δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.

ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι
πύργων, κατὰ δ᾽ αἰθάλου
κηλῖδ᾽ οἰκτροτάταν κέχρωσαι·
τάλαιν᾽, οὐκέτι σ᾽ ἐμβατεύσω.

μεσονύκτιος ὠλλύμαν, 914 ἀντ. α
ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὄσσοις 915
σκίδναται, μολπᾶν δ' ἄπο καὶ χοροποιὸν 916
θυσίαν καταπαύσας, 917

πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο, 918
ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ, 919
ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον 920
Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα. 921/2

ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις 923 στρ. β
μίτραισιν ἐρρυθμιζόμαν 924
χρυσέων ἐνόπτρων λεύσ- 925a
σουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγάς, 925b
ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν· 926

ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν, 927
κέλευμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροί- 928
ας τόδ'· ὦ παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ πότε τὰν 929/30

931 Ἰλιάδα σκοπιὰν
932 πέρσαντες ἥξετ᾽ οἴκους;

ἀντ. β 933 λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος
934 λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα,
935 a σεμνὰν προσίζουσ᾽ οὐκ
935 b ἦνυσ᾽ Ἄρτεμιν ἁ τλάμων·
936 ἄγομαι δὲ θανόντ᾽ ἰδοῦσ᾽ ἀκοίταν

937 τὸν ἐμὸν ἅλιον ἐπὶ πέλαγος,
938 πόλιν τ᾽ ἀποσκοποῦσ᾽ ἐπεὶ
939/40 νόστιμον ναῦς ἐκίνησεν πόδα καί μ᾽ ἀπὸ γᾶς
941 ὥρισεν Ἰλιάδος·
942 τάλαιν᾽ ἀπεῖπον ἄλγει,

ἐπῳδ. 943 τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἑλέναν κάσιν Ἰ-
944 δαῖόν τε βούταν αἰνόπαριν κατάρᾳ
945/6 διδοῦσ᾽, ἐπεί με γᾶς ἐκ
947 πατρῴας ἀπώλεσεν,

948 ἐξῴκισέν τ᾽ οἴκων γάμος οὐ γάμος ἀλλ᾽

ἀλάστορός τις οἰζύς·
ἃν μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν
μήτε πατρῷον ἵκοιτ᾽ ἐς οἶκον.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ

ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σύ,
Ἑκάβη, δακρύω σ᾽ εἰσορῶν πόλιν τε σὴν
τήν τ᾽ ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν.

φεῦ·
οὐκ ἔστι πιστὸν οὐδέν, οὔτ᾽ εὐδοξία
οὔτ᾽ αὖ καλῶς πράσσοντα μὴ πράξειν κακῶς.
φύρουσι δ᾽ αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω
ταραγμὸν ἐντιθέντες ὡς ἀγνωσίᾳ
σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
θρηνεῖν, προκόπτοντ᾽ οὐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν;

σὺ δ᾽, εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
σχές· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις
ἀπὼν ὅτ᾽ ἦλθες δεῦρ᾽· ἐπεὶ δ᾽ ἀφικόμην,
ἤδη πόδ᾽ ἔξω δωμάτων αἴροντί μοι

ἐς ταὐτὸν ἥδε συμπίτνει δμωὶς σέθεν
λέγουσα μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμην.
ΕΚ. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον,
Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.
ὅτῳ γὰρ ὤφθην εὐτυχοῦσ᾽, αἰδώς μ᾽ ἔχει
ἐν τῷδε πότ¦μῳ τυγχάνουσ᾽ ἵν᾽ εἰμὶ νῦν
κοὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν ὀρθαῖς κόραις.
ἀλλ᾽ αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν,
Πολυμῆστορ· ἄλλως δ᾽ αἴτιόν τι καὶ νόμος,
γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.
ΠΛΜ καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεία σ᾽ ἐμοῦ;
τί χρῆμ᾽ ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;
ΕΚ. ἴδιον ἐμαυτῆς δή τι πρὸς σὲ βούλομαι
καὶ παῖδας εἰπεῖν σούς· ὀπάονας δέ μοι
χωρὶς κέλευσον τῶνδ᾽ ἀποστῆναι δόμων.
ΠΛΜ. χωρεῖτ᾽· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ᾽ ἐρημία.
φίλη μὲν εἶ σύ, προσφιλὲς δέ μοι τόδε
στράτευμ᾽ Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σὲ χρῆν·
τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
φίλοις ἐπαρκεῖν; ὡς ἕτοιμός εἰμ᾽ ἐγώ.
ΕΚ. πρῶτον μὲν εἰπὲ παῖδ᾽ ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς
Πολύδωρον ἔκ τε πατ¦ρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ζῇ· τὰ δ᾽ ἄλλα δεύτερόν σ᾽ ἐρήσομαι.
ΠΛΜ. μάλιστα· τοὐκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/62 UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΕΚ. ὦ φίλταθ᾽, ὡς εὖ κἀξίως λέγεις σέθεν.
ΠΛΜ. τί δῆτα βούλῃ δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
ΕΚ. εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε . . . μέμνηταί τί μου;
ΠΛΜ. καὶ δεῦρ᾽ ὅ γ᾽ ὡς σὲ κρύφιος ἐζήτει μολεῖν.
ΕΚ. χρυσὸς δὲ σῶς ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
ΠΛΜ. σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.
ΕΚ. σῶσόν νυν αὐτὸν μηδ᾽ ἔρα τῶν πλησίον.
ΠΛΜ. ἥκιστ᾽· ὀναίμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι.
ΕΚ. οἶσθ᾽ οὖν ἃ λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω;
ΠΛΜ. οὐκ οἶδα· τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.
ΕΚ. ἔστ᾽, ὦ φιληθεὶς ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ . . .
ΠΛΜ. τί χρῆμ᾽ ὃ κἀμὲ καὶ τέκν᾽ εἰδέναι χρεών;
ΕΚ. χρυσοῦ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες.
ΠΛΜ. ταῦτ᾽ ἔσθ᾽ ἃ βούλῃ παιδὶ σημῆναι σέθεν;
ΕΚ. μάλιστα, διὰ σοῦ γ᾽· εἶ γὰρ εὐσεβὴς ἀνήρ.
ΠΛΜ. τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας;
ΕΚ. ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς, τούσδ᾽ εἰδέναι.
ΠΛΜ. καλῶς ἔλεξας· τῇδε καὶ σοφώτερον.
ΕΚ. οἶσθ᾽ οὖν Ἀθάνας Ἰλίας ἵνα στέγαι;
ΠΛΜ. ἐνταῦθ᾽ ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δὲ τί;
ΕΚ. μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ᾽ ἄνω.

ΠΛΜ. ἔτ᾽ οὖν τι βούλῃ τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;
ΕΚ. σῶσαί σε χρήμαθ᾽ οἷς συνεξῆλθον θέλω.
ΠΛΜ. ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς ἢ κρύψασ᾽ ἔχεις;
ΕΚ. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σῴζεται στέγαις.
ΠΛΜ. ποῦ δ᾽; αἵδ᾽ Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί.
ΕΚ. ἴδιαι γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.
ΠΛΜ. τἄνδον δὲ πιστὰ κἀρσένων ἐρημία;
ΕΚ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ᾽ ἡμεῖς μόναι.
ἀλλ᾽ ἕρπ᾽ ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ᾽ ἐκ Τροίας πόδα·
ὡς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ στείχῃς πάλιν
ξὺν παισὶν οὗπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον.

ΧΟ. οὔπω δέδωκας, ἀλλ᾽ ἴσως δώσεις δίκην·
ἀλίμενόν τις ὡς ἐς ἄντλον πεσὼν
λέχριος ἐκπεσῇ φίλας καρδίας,
ἀμέρσας βίοτον· τὸ γὰρ ὑπέγγυον
Δίκᾳ καὶ θεοῖσιν οὐ ξυμπίτνει·
ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.
ψεύσει σ᾽ ὁδοῦ τῆσδ᾽ ἐλπὶς ἥ σ᾽ ἐπήγαγεν
θανάσιμον πρὸς Ἅιδαν· ἰὼ τάλας,
ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.

ΠΛΜ. ὤμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας.
ΗΜΙΧ. ἠκούσατ᾽ ἀνδρὸς Θρῃκὸς οἰμωγήν, φίλαι;
ΠΛΜ. ὤμοι μάλ᾽ αὖθις, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.
ΗΜΙΧ. φίλαι, πέπρακται καίν᾽ ἔσω δόμων κακά.
ΠΛΜ. ἀλλ᾽ οὔτι μὴ φύγητε λαιψηρῷ ποδί·
βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ᾽ ἀναρρήξω μυχούς.
ἰδού, βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος.
ΧΟ. βούλεσθ᾽ ἐπεσπέσωμεν; ὡς ἀκμὴ καλεῖ
Ἑκάβῃ παρεῖναι Τρῳάσιν τε συμμάχους.
ΕΚ. ἄρασσε, φείδου μηδέν, ἐκβάλλων πύλας·
οὐ γάρ ποτ᾽ ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις,
οὐ παῖδας ὄψῃ ζῶντας οὓς ἔκτειν᾽ ἐγώ.
ΧΟ. ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῇκα καὶ κρατεῖς ξένον,
δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷάπερ λέγεις;
ΕΚ. ὄψῃ νιν αὐτίκ᾽ ὄντα δωμάτων πάρος
τυφλὸν τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδί,
παίδων τε δισσῶν σώμαθ᾽ οὓς ἔκτειν᾽ ἐγὼ
σὺν ταῖσδ᾽ ἀρίσταις Τρῳάσιν· δίκην δέ μοι
δέδωκε. χωρεῖ δ᾽, ὡς ὁρᾷς, ὅδ᾽ ἐκ δόμων.
ἀλλ᾽ ἐκποδὼν ἄπειμι κἀποστήσομαι

θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ.

ΠΛΜ. ὤμοι ἐγώ, πᾷ βῶ πᾷ στῶ πᾷ κέλσω,
τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ᾽ ἴχνος; ποίαν
ἢ ταύταν ἢ τάνδ᾽ ἐξαλλάξω, τὰς
ἀνδροφόνους μάρψαι χρῄζων Ἰλιάδας
αἵ με διώλεσαν; τάλαιναι τάλαι-
ναι κόραι Φρυγῶν, ἰὼ κατάρατοι.

ποῖ καί με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν;
εἴθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
ἀκέσαι᾽ ἀκέσαιο τυφλόν, Ἅλιε,
φέγγος ἀπαλλάξας.
ἆ ἆ,
σίγα· κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι
τάνδε γυναικῶν· πᾷ πόδ᾽ ἐπᾴξας
σαρκῶν ὀστέων τ᾽ ἐμπλησθῶ,
θοίναν ἀγρίων τιθέμενος θηρῶν,

ἀρνύμενος λώβαν 1074
λύμας ἀντίποιν᾽ ἐμᾶς, ὦ τάλας; 1075

ποῖ πᾶ φέρομαι τέκν᾽ ἔρημα λιπών, 1076
Βάκχαις Ἅιδου διαμοιρᾶσαι 1077
σφακτά, κυσίν τε φοινίαν δαῖτ᾽ ἀνή- 1078
μερόν τ᾽ οὐρείαν ἐκβολάν; 1079/80
πᾶ στῶ πᾶ κάμψω πᾶ βῶ, 1081
ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασιν, λινόκροκον 1082
φᾶρος στέλλων, ἐπὶ τάνδε συθεὶς 1083
τέκνων ἐμῶν φύλαξ ὀλέθριον κοίταν; 1084

ΧΟ. ὦ τλῆμον, ὥς σοι δύσφορ᾽ εἴργασται κακά· 1085
δράσαντι δ᾽ αἰσχρὰ δεινὰ τἀπιτίμια 1086
δαίμων ἔδωκεν ὅστις ἐστί σοι βαρύς. 1087

ΠΛΜ. αἰαῖ ἰὼ Θρῄκης λογχοφόρον ἔνοπ- 1088/9
λον εὔιππον Ἄρει κάτοχον γένος. 1090
ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀτρεῖδαι, 1091
βοὰν βοὰν ἀυτῶ βοάν. 1092
ἰὼ ἴτε μόλετε πρὸς θεῶν. 1093
κλύει τις ἢ οὐδεὶς ἀρκέσει; τί μέλλετε; 1094
γυναῖκες ὤλεσάν με, 1095/6

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/67 UNIVERSITÄT LEIPZIG

1097 γυναῖκες αἰχμαλωτίδες·
1098 δεινὰ [δεινὰ] πεπόνθαμεν.

1099 ὤμοι ἐμᾶς λώβας,
1100/1 ποῖ τράπωμαι, ποῖ πορευθῶ,
1102 [αἰθέρ'] ἀμπτάμενος οὐράνιον ὑψιπετὲς ἐς μέλα-
θρον,
1103/4 Ὠαρίων ἢ Σείριος ἔνθα πυρὸς φλογέας ἀφίη-
1105 σιν ὄσσων αὐγάς, ἢ τὸν ἐς Ἀΐδα
1106 μελάγχρωτα πορθμὸν ᾄξω τάλας;

ΧΟ. συγγνώσθ' ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακὰ
πάθῃ, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζόης.

ΑΓ. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἥσυχος
πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν
Ἠχὼ διδοῦσα θόρυβον· εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
πύργους πεσόντας ᾔσμεν Ἑλλήνων δορί,
φόβον παρέσχ' ἂν οὐ μέσως ὅδε κτύπος.

ΠΛΜ. ὦ φίλτατ᾽· ᾐσθόμην γάρ, Ἀγάμεμνον, σέθεν
φωνῆς ἀκούσας· εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;
ΑΓ. ἔα·
Πολυμῆστορ· ὦ δύστηνε, τίς σ᾽ ἀπώλεσεν;
τίς ὄμμ᾽ ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας,
παῖδάς τε τούσδ᾽ ἔκτεινεν; ἦ μέγαν χόλον
σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ὅστις ἦν ἄρα.
ΠΛΜ. Ἑκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν
ἀπώλεσ᾽ — οὐκ ἀπώλεσ᾽, ἀλλὰ μειζόνως.
ΑΓ. τί φής; σὺ τοὔργον εἴργασαι τόδ᾽, ὡς λέγει;
σὺ τόλμαν, Ἑκάβη, τήνδ᾽ ἔτλης ἀμήχανον;
ΠΛΜ. ὤμοι, τί λέξεις; ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;
σήμηνον, εἰπὲ ποῦ ᾽σθ᾽, ἵν᾽ ἁρπάσας χεροῖν
διασπάσωμαι καὶ καθαιμάξω χρόα.
ΑΓ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΛΜ. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ᾽ ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα.
ΑΓ. ἴσχ᾽· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον
λέγ᾽, ὡς ἀκούσας σοῦ τε τῆσδέ τ᾽ ἐν μέρει
κρίνω δικαίως ἀνθ᾽ ὅτου πάσχεις τάδε.

ΠΛΜ. λέγοιμ᾽ ἄν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος,
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὕποπτος ὢν δὴ Τρωικῆς ἁλώσεως.
τοῦτον κατέκτειν᾽· ἀνθ᾽ ὅτου δ᾽ ἔκτεινά νιν
ἄκουσον, ὡς εὖ καὶ σοφῇ προμηθίᾳ.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/69 UNIVERSITÄT LEIPZIG

ἔδεισα μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς
Τροίαν ἀθροίσῃ καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν,
γνόντες δ᾽ Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖτις ἄρειαν στόλον,
κἄπειτα Θρῄκης πεδία τρίβοιεν τάδε
λεηλατοῦντες, γείτοσιν δ᾽ εἴη κακὸν
Τρώων ἐν ᾧπερ νῦν, ἄναξ, ἐκάμνομεν.

Ἑκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον
λόγῳ με τοιῷδ᾽ ἤγαγ᾽, ὡς κεκρυμμένας
θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ἐν Ἰλίῳ
χρυσοῦ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ᾽ εἰσάγει
δόμους ἵν᾽ ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε.

ἵζω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ·
πολλαὶ δὲ χεῖρες, αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς,
αἱ δ᾽ ἔνθεν· ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, Τρώων κόραι
᾽θάκουν, ἔχουσαι κερκίδ᾽ Ἠδωνῆς χερὸς

ἤνουν, ὑπ᾽ αὐγὰς τούσδε λεύσσουσαι πέπλους·
ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι
γυμνόν μ᾽ ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος.
ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι
τέκν᾽ ἐν χεροῖν ἔπαλλον ὡς πρόσω πατρὸς
γένοιντο, διαδοχαῖσιν ἀμείβουσαι χερῶν·
κᾆτ᾽ ἐκ γαληνῶν – πῶς δοκεῖς; – προσφθεγμάτων
εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν᾽ ἐκ πέπλων ποθὲν
κεντοῦσι παῖδας, αἳ δὲ πολεμίων δίκην
ξυναρπάσασαι τάς γ᾽ ἐμὰς εἶχον χέρας
καὶ κῶλα· παισὶ δ᾽ ἀρκέσαι χρῄζων ἐμοῖς,
εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμόν,
κόμης κατεῖχον, εἰ δὲ κινοίην χέρας,
πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἤνυτον τάλας.

τὸ λοίσθιον δέ, πῆμα πήματος πλέον,
ἐξειργάσαντο δείν᾽· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,
πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
κεντοῦσιν, αἱμάσσουσιν· εἶτ᾽ ἀνὰ στέγας
φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
θὴρ ὣς διώκω τὰς μιαιφόνους κύνας,

ἅπαντ᾽ ἐρευνῶν τοῖχον ὡς κυνηγέτης
βάλλων ἀράσσων. τοιάδε σπεύδων χάριν
πέπονθα τὴν σὴν πολέμιόν τε σὸν κτανών,
Ἀγάμεμνον.

ὡς δὲ μὴ μακροὺς τείνω λόγους,
εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς
ἢ νῦν λέγων ἔστιν τις ἢ μέλλει λέγειν,
ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω·
γένος γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῆ τρέφει
τοιόνδ᾽· ὁ δ᾽ αἰεὶ ξυντυχὼν ἐπίσταται.

ΧΟ. μηδὲν θρασύνου μήτε τοῖς σαυτοῦ κακοῖς
τὸ θῆλυ συνθεὶς ὧδε πᾶν μέμψῃ γένος.
πολλαὶ γάρ· ἡμῶν δ᾽ αἱ μέν εἰσ᾽ ἐπίφθονοι,
αἱ δ᾽ εἰς ἀριθμὸν οὐ κακῶν πεφύκαμεν.

ΕΚ. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον·
ἀλλ᾿, εἴτε χρήστ᾿ ἔδρασε, χρήστ᾿ ἔδει λέγειν,
εἴτ᾿ αὖ πονηρά, τοὺς λόγους εἶναι σαθρούς,
καὶ μὴ δύνασθαι τἄδικ᾿ εὖ λέγειν ποτέ.
σοφοὶ μὲν οὖν εἴσ᾿ οἱ τάδ᾿ ἠκριβωκότες,
ἀλλ᾿ οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοί,
κακῶς δ᾿ ἀπώλοντ᾿· οὔτις ἐξήλυξέ πω.

καί μοι τὸ μὲν σὸν ὧδε φροιμίοις ἔχει·
πρὸς τόνδε δ᾿ εἶμι καὶ λόγοις ἀμείψομαι·
ὃς φῂς Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν
Ἀγαμέμνονός θ᾿ ἕκατι παῖδ᾿ ἐμὸν κτανεῖν.
ἀλλ᾿, ὦ κάκιστε, πρῶτον οὔποτ᾿ ἂν φίλον
τὸ βάρβαρον γένοιτ᾿ ἂν Ἕλλησιν γένος
οὔτ᾿ ἂν δύναιτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσων τινὰ
ἢ συγγενὴς ὤν, ἢ τίν᾿ αἰτίαν ἔχων;
ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
πλεύσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;
ὁ χρυσός, εἰ βούλοιο τἀληθῆ λέγειν,
ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, καὶ κέρδη τὰ σά.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/73 UNIVERSITÄT LEIPZIG

ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς, ὅτ᾽ ηὐτύχει
Τροία, πέριξ δὲ πύργος εἶχ᾽ ἔτι πτόλιν,
ἔζη τε Πρίαμος Ἕκτορός τ᾽ ἤνθει δόρυ,
τί δ᾽ οὐ τότ᾽, εἴπερ τῷδ᾽ ἐβουλήθης χάριν
θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα κἀν δόμοις ἔχων
ἔκτεινας ἢ ζῶντ᾽ ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;
ἀλλ᾽ ἡνίχ᾽ ἡμεῖς οὐκέτ᾽ ἐσμὲν ἐν φάει –
καπνῷ δ᾽ ἐσήμην᾽ ἄστυ – πολεμίων ὕπο,
ξένον κατέκτας σὴν μολόντ᾽ ἐφ᾽ ἑστίαν.

πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον ὡς φανῇ κακός.
χρῆν σ᾽, εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
τὸν χρυσὸν ὃν φῂς οὐ σὸν ἀλλὰ τοῦδ᾽ ἔχειν
δοῦναι φέροντα πενομένοις τε καὶ χρόνον
πολὺν πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις·
σὺ δ᾽ οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
τολμᾷς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ᾽ ἐν δόμοις.

καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ᾽ ἐχρῆν τρέφειν
σώσας τε τὸν ἐμόν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος·
ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἁγαθοὶ σαφέστατοι

φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὔθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους.
εἰ δ' ἐσπάνιζες χρημάτων, ὃ δ' ηὐτύχει,
θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὑμὸς μέγας·
νῦν δ' οὔτ' ἐκεῖνον ἄνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον,
χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται παῖδές τε σοί,
αὐτός τε πράσσεις ὧδε.

σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,
Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανῇ·
οὔτ' εὐσεβῆ γὰρ οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον·
αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν
τοιοῦτον ὄντα· δεσπότας δ' οὐ λοιδορῶ.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων.

ΑΓ. ἀχθεινὰ μέν μοι τἀλλότρια κρίνειν κακά,
ὅμως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει,
πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.

ἐμοὶ δ', ἵν' εἰδῇς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν
οὔτ' οὖν Ἀχαιῶν ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,
ἀλλ' ὡς ἔχῃς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/75 UNIVERSITÄT LEIPZIG

λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ᾽ ἐν κακοῖσιν ὤν.
τάχ᾽ οὖν παρ᾽ ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν·
ἡμῖν δέ γ᾽ αἰσχρὸν τοῖσιν Ἕλλησιν τόδε.
πῶς οὖν σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν φύγω ψόγον;
οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ᾽ ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
πράσσειν ἐτόλμας, τλῆθι καὶ τὰ μὴ φίλα.
ΠΛΜ. οἴμοι, γυναικός, ὡς ἔοιχ᾽, ἡσσώμενος
δούλης ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην.
ΕΚ. οὔκουν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά;
ΠΛΜ. οἴμοι τέκνων τῶνδ᾽ ὀμμάτων τ᾽ ἐμῶν, τάλας.
ΕΚ. ἀλγεῖς· τί δαί; ᾽μὲ παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;
ΠΛΜ. χαίρεις ὑβρίζουσ᾽ εἰς ἔμ᾽, ὦ πανοῦργε σύ;
ΕΚ. οὐ γάρ με χαίρειν χρή σε τιμωρουμένην;
ΠΛΜ. ἀλλ᾽ οὐ τάχ᾽ ἡνίκ᾽ ἄν σε ποντία νοτὶς ...
ΕΚ. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὅρους Ἑλληνίδος;
ΠΛΜ. κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων.
ΕΚ. πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων;
ΠΛΜ. αὐτὴ πρὸς ἱστὸν ναὸς ἀμβήσῃ ποδί.
ΕΚ. ὑποπτέροις νώτοισιν ἢ ποίῳ τρόπῳ;
ΠΛΜ. κύων γενήσῃ πύρσ᾽ ἔχουσα δέργματα.
ΕΚ. πῶς δ᾽ οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/76 UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΠΛΜ. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.
ΕΚ. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὧν ἔχεις κακῶν;
ΠΛΜ. οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ὧδε σὺν δόλῳ.
ΕΚ. θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
ΠΛΜ. θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σῷ κεκλήσεται . . .
ΕΚ. μορφῆς ἐπῳδόν, ἢ τί, τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
ΠΛΜ. κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.
ΕΚ. οὐδὲν μέλει μοι σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.
ΠΛΜ. καὶ σήν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασσάνδραν θανεῖν.
ΕΚ. ἀπέπτυσ'· αὐτῷ ταὐτὰ σοὶ δίδωμ' ἔχειν.
ΠΛΜ. κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.
ΕΚ. μήπω μανείη Τυνδαρὶς τοσόνδε παῖς.
ΠΛΜ. καὐτόν γε τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω.
ΑΓ. οὗτος σύ, μαίνῃ καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν;
ΠΛΜ. κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.
ΑΓ. οὐχ ἕλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐκποδὼν βίᾳ;
ΠΛΜ. ἀλγεῖς ἀκούων; ΑΓ. οὐκ ἐφέξετε στόμα;
ΠΛΜ. ἐγκλῄετ'· εἴρηται γάρ. ΑΓ. οὐχ ὅσον τάχος
νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι,
ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;

Ἑκάβη, σὺ δ᾽, ὦ τάλαινα, διπτύχους νεκροὺς
στείχουσα θάπτε· δεσποτῶν δ᾽ ὑμᾶς χρεὼν
σκηναῖς πελάζειν, Τρῳάδες· καὶ γὰρ πνοὰς
πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ.

εὖ δ᾽ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν, εὖ δὲ τἀν δόμοις
ἔχοντ᾽ ἴδοιμεν τῶνδ᾽ ἀφειμένοι πόνων.

ΧΟ. ἴτε πρὸς λιμένας σκηνάς τε, φίλαι,
τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι
μόχθων· στερρὰ γὰρ ἀνάγκη.

Hinweise

Signatur 47.8° 1643	Stok R

RS

Bub 2 5

AK

Titelaufn.

AKB 23.15.

FK

1 Griech. Lit. 23.5.

Bio K

Bild K

SWK

Sonderstand

ZFB Entsäuerung

26. März 2009

Signum

Ausleihevermerk

III/9/280 Id-G 80/62

47.8° 1643

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id40539277X/80
UNIVERSITÄT LEIPZIG